

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 42. Vandali Carthaginem capiunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

Stephani Reliquias, quæ in Ecclesia S. Laurentii, penes hujus Sancti, & Sanctæ Agnetis, Reliquias posuit.

Eodem an. 439. ultima Januarii, promulgari jussit legem contra Judæos, & Samaritanos, qua ullum munus publicum, etiam custodis carcerum, obire prohibentur; eadem lex vetat, ne novas Synagogas ædificent, aut quemquam Christianorum pervertant. Rursus hac lege Paganis, sancita pœna capitis, interdicitur, sacrificia offerre. Omnia etiam mandata pœnalia, contra Manichæos, aliosque veteres Hæreticos, edita, renovantur.

§. XLII.

Vandali Carthaginem capiunt.

Ea adhuc dum tempestate Romanorum Exercitibus Gentiles præficiantur. Littorius, Dux Hunnorum in Gallia, (erant hi Romanorum auxiliares copiae) cum promissis Aruspicum, & Dæmonum oraculis deceptus, fidem adhibuisset, a Gothis, insigni clade accepta, victus est; dum e contra Rex Gothorum Victor, posita in Deum fiducia, priusquam prælium iniret, in cilicio prostratus, Cœlestem opem efflagitasset. Hanc victoriam Gothi anno 439. reportarunt. In Africa Cyrus, adhuc Gentilis, officio Magistri Militiæ fungebatur; is Imperatricis Eudociæ Gratiâ sibi conciliaverat, quod

Sæculum V.
A. C. 439.

Theod. Lect.
in fin.

Prosp. Chr.
Salu Lib. 7.
p. 164. 165.

Evagr. I. c.
19. Suid.
Cyr. Niceph.
Lib. XIV.
c. 46.

Sæculum V. versus non inelegantes componeret. An
 A.C. 439. no 441. Consul, Præfectus Prætorii,

que urbis Constantinopolitanæ, & Patricius fuit; at vero, Eudocia Jerofolyman profecta, malis inimicorum artibus dejectus, Gratia excidit; ille adversa fortuna in salutem suam usus, Christianis Sacramenta se addixit, & Episcopus etiam creatus est. Illo tempore, quo ipse in Africa militibus imperabat, Carthago in Vandalorum potestatem incidit. Cum his Romanis, Theodosio decimo quinto, & Valentiniano decimo quarto Consulibus, pactum est, anno 435. pacem inierant, & Africa partem, in qua habitarent, cesserant.

Prosp. Chr. ibid.

Idem.

Verum elapsis duobus annis, nempe anno 437. Vandalorum Rex Gensericus Arianorum pestem in suas terras inducere, Religionis Catholicæ exitio, aggressus est. Præprimis Episcopos persequabatur, quos inter Possidius, Novatus, & Severianus fama eminebant; eos, quod in persecutionibus suis constantia invicta resisterent, non solum Ecclesiis, sed etiam urbibus ejecit. Viros quoque quatuor natione Hispanos, pervertere conabatur; hi magnis apud Regem honoribus fruebantur, utpote quos præstantissima indoles, & notissima fides charissimos fecerat; horum nomina erant Arcadius, Probus, Paschasius, & Eutychanus; cum Arianum dogma amplecti juberentur, & constantissime

tissime recusarent, Gensericus, mandata sua sperni feriose indignatus, omnes pro- scripsit, misitque in exilium, crudelissimis deinde tormentis affectos, diverso mortis genere sustulit, atque gloriosos Christi Pugiles corona Martyrii decoravit. Eutychianus, & Paschasius fratrem habebant juniorem Paulillum nomine, & ipsum forma corporis, & ingenio Regi gratissimum; hunc etiam cum nullæ minæ a Religione Catholica possent avertere, diu fustibus cæsum, ad abjectissimam servitutem damnavit, credebaturque Gensericus eidem vitam ideo noluisse eripere, ne constantia pueri victus videretur.

Multi, durante hac persecutione, pro Catholicis calamum strinxere. Habemus epistolam ab Antonino Honorato, Constantinae Episcopo, ad Arcadium, illorum quatuor Martyrum unum, datam, qua solatur exulem, hortaturque ne, ærumnis fractus, animo cadat; divitias contemnat, ne obtinendæ Regis amicitia cupiditati cedat, nec animum uxoris amore emolliri patiatur. Victor, Episcopus Cartennensis in Mauritania contra Arianos magnum volumen conscripsit, quod ipsi Genserico offerri curavit. Extat fidei compendium contra Arianos, illa ætate, ignoto Auctore, concinnatum. Rursusque explicatio textuum de Trinitate contra Varimadium, Diaconum Arianum, cujus

Sæculum V.
A. C. 439.

Prosop. ibid.

Genn. descr. ap. Bar. an. 437. Apud Ruin. hist. pers. p. 433.

Scriptores.

Genn. c. 77. edi a Sirm. a 1630.

Ap. Vigif. Thaps. p. 357.

Sæculum V. cujus Auctor Neapoli agebat. Cereali
 A. C. 439. Episcopus Castellæ in Mauritania, Vocatus
 Gennad. cap. nius, Episcopus Castellanæ ejusdem Pro-
 93. Id. c. 78. vincianæ, & alius Episcopus Africae, cu-
 Id. c. 72. jus nomen Asclepius, stilum in Arianos acce-
 runt.

Genfericus, captata occasione, dum
 Romani alibi, & Imperii fulcrum, Aetius
 in Gallia occuparetur, in ipsa pacis quiete,
 quo minus ab ejus perfidia caveri possent,
 in urbem Carthaginem cum militibus
 irrupit, decimo quarto Kalendas Novembres
 Theodosio decimo septimo Consule, id est,
 19. Octobr. anno 439. opes Civitatis, quas
 potuit, rapuit, atque, ubi laterent, indicium
 e civibus tormentis expressit. Ecclesias spoliavit,
 atque expulsis Presbyteris, ablatisque sacris
 vasis, suorum hospitia esse jussit. Dure omnem
 populum habuit, multo magis vero nobilium
 familiis, & viris Ecclesiasticis infensus.
 Cum consilium esset, Arianam Haeresim
 tota Africa dilatate, Episcopos suis Ecclesiis
 ejecit, multosque Martyrio affecit.

Isidor. Hist. Vand. Cæra. 467.

§. XLIII.

Salviani opera.

Salvianus, Presbyter Massiliensis, illius
 ævi Scriptor, hanc urbem Carthaginem
 in captivitate clarissimis Vindictæ Divinæ
 exemplis accenset; quippe vastissimæ
 Civitatis populus nulli non vitiorum

Salv. de Gubern. lib. 7. p. 173. Edit. Baluz. 1663.

gener.